

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 28 sierpnia 1922 r.

o podwyższeniu należności telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 października 1922 r. podwyższa się na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej dotychczasowe opłaty telefoniczne według podanej poniżej taryfy z następującymi wyjątkami:

- a) na obszarze części Górno-Śląskiej województwa Śląskiego taryfa niniejsza nie ma zastosowania;
- b) do sieci miejscowych w Warszawie, Łodzi, Lwowie, Lublinie, Białymstoku, Zagłębiu borysławskim i dąbrowskim, mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy, odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa w nadawaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, a zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 33 nowej taryfy;
- c) w byłej dzielnicy pruskiej obowiązują należności budowlane, t. zn. §§ 6, 7, 8, 9 i 10 następnie §§ 22, 23, 24 i 25, dalej należności za rozmowy międzymiastowe, t. zn. §§ 26, 27, 28, 29 i 30, pozatem opłaty za rozmaite inne świadczenia, t. zn. §§ 31, 32 i 33 i wreszcie cały rozdział III nowej taryfy.

Podwyższone należności obowiązują także w ruchu międzynarodowym, z W. M. Gdańskiem i z Austrją, z tą ostatnią jednak w wymiarze trzykrotnym.

§ 2. Z chwilą wejścia w życie nowej taryfy tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszym rozporządzenia taryfowe, a w szczególności:

- a) rozporządzenie z dnia 18 marca 1922 r. o podwyższeniu taryfy telefonicznej (Dz. U. R. P. № 25, poz. 209).
- b) rozporządzenie z dnia 24 kwietnia 1922 r. o częściowym uzupełnieniu taryfy telefonicznej (Dz. U. R. P. № 35, poz. 302);
- c) rozporządzenie z dnia 9 czerwca 1922 r. o podwyższeniu opłat telefonicznych budowlanych (Dz. U. R. P. № 47, poz. 425).

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:
Moszczyński

Załącznik do rozp. M. P. i T.
z dn. 28.VIII. 1922 r. poz. 721.

TARYFA TELEFONICZNA

ważna od 1 października 1922 r.

I. SIEĆ TELEFONICZNA *).

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

- a) sieci lokalnych,
- b) połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

*) §§ 1, 2, 3, 4 i 5 nie obowiązują w b. dzielnicy pruskiej.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za stałą opłatą roczną, abonament.

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należności od poszczególnej rozmowy.

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- a) jedną tylko centralę główną, lub
- b) jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy:

- a) pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1, 2 lub 3 kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie: dla sieci z ilością do 100 abonentów teren w promieniu 1 klm., dla sieci z ilością od 101 do 2000 abonentów teren w promieniu 2 klm., dla sieci z ilością od 2001 wzwyż teren w promieniu 3 klm.

- b) druga strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

II. NALEŻYTOŚCI.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należności, a mianowicie:

- a) abonenci, zamieszkali w obrębie strefy pierwszej, za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejże jednorazowo po 12.000 mk. za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linii telefonicznej;
- b) abonenci, zamieszkali w drugiej strefie, oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości

linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 16.000 mk.;

- c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 8.000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczty i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonnka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych skutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

- a) za przyłączenie w tym samym pokoju, co i aparat główny 8.000 mk.;
- b) za przyłączenie w tym samym mieszkaniu, co i aparat główny 12.000 mk.;
- c) za przyłączenie w tym samym budynku, co i aparat główny 16.000 mk.;
- d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej 8.000 mk. za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linię dla aparatu głównego t. j. należności według § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne pod następującymi warunkami:

- a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;
- b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości;
- c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;
- d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;
- e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać nie mniej niż jedno połączenie z centralą państwową przyczem ich budowę skutecznia się za opłatą należności według § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczty i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonnka dodatkowego pobiera się jednorazowe opłaty, jak następuje:

- a) za przeniesienie w tym samym pokoju 8.000 mk.
- b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu 12.000 .

- c) za przeniesienie do innego lokalu tego samego budynku 16.000 mk.
- d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty 16.000 „ według punktu c), dopłaca abonent za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linii nowej lub przedłużenia użytkownej dotychczas:
w obrębie strefy pierwszej 12.000 mk.
„ „ „ „ drugiej 16.000 „
- e) za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta 6.000 „

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należytości budowlanych obowiązują te same zastrzeżenia co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobiera się przed rozpoczęciem robót. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania, a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, Zarząd zaś Telefonów poniósł już do tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, winien jest prosić wydatki te zwrócić. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materiałów.

§ 11. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centralę poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie. Dla abonentów przyłączonych bezpośrednio lub pośrednio, t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5000.

§ 12. Abonenci warszawskiej sieci telefonicznej podmiejskiej prócz opłat przewidzianych w § 11, obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należytości za użytkowanie kabla podziemnego, za pomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 30000 mk. kwartalnie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej*).

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów, połączonych z centralą główną lub pomocniczą za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- a) kategorii abonamentu,
- b) grupy, do której zaliczona jest dana sieć,
- c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta,
- d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą

roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególniej rozmowy.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- a) Abonament prywatny. Do tej kategorii należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuserek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.
- b) Abonament zbiorowy. Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatoriach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.
- c) Abonament publiczny. Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu, dostępnym dla użytku publiczności.
- d) Abonament towarzyski. Do tej kategorii zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej centrali bądź to głównej, bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I	przy ilości abonentów do 50
II	„ „ „ od 51 do 100
III	„ „ „ „ 101 „ 2000
IV	„ „ „ „ 2001 „ 5000
V	„ „ „ „ ponad 5000.

§ 16. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny			Abonam. towarzyski		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	kwartalnie		
						w dwójkę	w trójkę	w czwórkę
Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.		
I	do 50	1	2100	6000	12000	1200	900	700
II	od 51—100 . .	1	4800	9600	18000	3000	2000	1500
III	od 101—2000 .	2	10500	18000	36000	6000	4500	3600
IV	od 2001—5000	3	15000	27000	42000	9000	7000	6000
V	ponad 5000 . .	3	21000	39000	51000	15000	12000	9000

*). W b. dzielnicy pruskiej nie obowiązują §§ 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21.

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowe aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

- a) za aparat dodatkowy mk. 3000.—
- b) za dzwonek dodatkowy " 600.—
- c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie). . . . " 600.—
- d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy " 1200.—
- e) za aparat przyłączony na stałe do kontaktu stanowiący własność abonenta. " 1200.—
- f) za aparat przyłączony na stałe do kontaktu stanowiący własność skarbu pocztowego " 3000.—

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów, położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty jeszcze opłata za konserwację linii, a mianowicie: rocznie po mk. 900 za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii, leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za 1/2 roku, a za konserwację linii za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą, obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

- a) za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii;
- b) za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku—całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linii po 900 mk. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci, utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy przyłączony do centrali prywatnej po 6000 mk. rocznie.

§ 21. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17 dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym.	Opłata za odległość rocznie marek
Do 10 klm.	12.000
od 10 do 20 klm.	18.000
" 20 " 30 "	27.000
" 30 " 40 "	36.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych centrali w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywani mogą być do rozmowy tylko przez tych abonentów centrali pomocniczych, którzy taki sam dodatek złożyli. Abonenci centrali głównej są uprawnieni wzywać do bezpłatnych rozmów abonentów tylko tych centrali pomocniczych, za których odległość złożyli powyższy dodatek. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach, ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonamentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31 grudnia powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia:

ilość stwierdzona w dniu 31 marca powoduje zmianę taryfy od 1 lipca;

ilość stwierdzona w dniu 30 czerwca powoduje zmianę taryfy od 1 października;

ilość stwierdzona w dniu 30 września powoduje zmianę taryfy od 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca kwartału kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do użytku i otrzymaniu rachunku, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł uży-

wać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu oraz rzeczywiste koszty poniesione przez Skarb Pocztowy przy odmontowaniu i ponownym przyłączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz załączonych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c).

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu, oblicza się w linii powietrznej pomiędzy głównymi stacjami, do których bezpośrednio przyłączeni są rozmawiający abonenci względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe, podlegające opłacie, dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3-minutowej rozmowy międzymiastowej wynosi:

za odległość do 25 klm.	mk. 200
• " " 50 "	" 400
• " " 100 "	" 800
i za każde dalsze 100 klm.	po " 400

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 28. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci, wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić, lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń:

a) W pierwszym wypadku pobiera się prócz opłaty za rozmowę:

za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3-minutową rozmowę do danej miejscowości, jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należności od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali, czy to w mównicy publicznej, z jakiegokolwiek bądź powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie $\frac{1}{3}$ część opłaty, przypadającej za jednostkę zwykłej rozmowy. Całą należność zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów.

Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie „N” do godziny 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania, obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 100 mk.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawiał się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę, jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak przewidziano w § 28.

Za reklamacje, wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych, wynosi opłata 50 mk., którą się uiszcza przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe, prowadzone z rozmównic z abonentami tej samej co i rozmównica centrali, pobiera się po 100 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy, prowadzone z rozmównic z abonentami innych centrali,—opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowemi.

§ 31. A. W ruchu miejscowym:

Za połączenie jednorazowe przez jedną noc lub jedno południe	30 mk.
Miesięcznie za jednorazowe dzienne	500 "
" za dwurazowe dzienne	1000 "

B. W ruchu zamiejscowym:

dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość, jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy, na korespondencję sieci i przewodów, które w danym razie wchodzi w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczty i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, urzędowi policji państwowej.

Jeżeli do uskutecznienia połączeń takich potrzebne są jakieś specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich kupna i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznymi bez nocnej służby potrójną należność za rozmowę iednakże najmniej . 1000 mk.

b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną za każdą rozmowę nocną, opłatę taryfową, prócz tego za wykonanie połączenia tak jak w ruchu miejscowym. 30 mk.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowymi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów, ustaloną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów, a zatwierdzoną przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów.

Doręczenie spisu abonentów odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym czy to do użytku aparatu głównego, czy to dla aparatów bocznych dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik, posiadający jeden główny aparat abonentowy, ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczają, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innymi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 1000 mk.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegrams, nadawane telefonem przez abonentów pobiera się:

a) za każdy telegram do stu słów. 100 mk.

b) za każde dalsze sto słów lub część tychże po 100 „

W razie jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należytości za pośrednictwo telefoniczne.

Za telegrams nadeszłe odtelefonowane abonentom pobiera się takie same należytości. Telegrams odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, chociaż jednak przesyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako listy zwykle bezpłatnie.

III. OPŁATY WAŻNE TYLKO NA OBSZARZE B. DZIELNICY PRUSKIEJ.

1. Abonament.

§ 34. Za każdy aparat główny oddalony nie więcej niż 5 klm. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczny abonament, który wynosi:

w sieciach telefonicznych do 50 abonentów	12.000 mk.
w sieciach telefonicznych od 51 do 100 abonentów włącznie	20.000 „
w sieciach telefonicznych od 101 do 200 abonentów włącznie	22.000 „
w sieciach telefonicznych od 201 do 500 abonentów włącznie	25.000 „
w sieciach telefonicznych od 501 do 1000 abonentów włącznie	28.000 „
w sieciach telefonicznych od 1001 do 5000 abonentów włącznie	30.000 „
w sieciach telefonicznych od 5001 do 20000 abonentów włącznie	32.000 „

§ 35. Jeżeli aparat główny położony jest dalej niż 5 klm. w linii powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne 100 mtr. lub część tychże długości przewodu leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm. dodatkową opłatę rocznie. 1.000 mk.

Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę, wymierza się wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do tego aparatu, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.

Teren w promieniu 5 klm. od centrali jest strefą pierwszą, teren poza kołem o promieniu 5 klm. strefą drugą.

§ 36. Za zwykły aparat boczny, który Zarząd Państwowych Telefonów urządza i utrzymuje we własnym zakresie, opłaca abonent:

a) za urządony na tej samej posiadłości gdzie aparat główny, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji, od każdej stacji rocznie. 4.000 mk.
za każdą inną boczną stacją rocznie 6.000 „

b) jeżeli do połączenia stacji bocznej ze stacją główną użyto więcej niż 100 mtr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 1.000 mk.
mierzone wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do stacji bocznej, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi,

c) za boczne stacje, odległe w linii powietrznej od centrali więcej niż 5 klm. płaci abonent za każde następne, pełne 100 mtr. lub część tychże przewodu mierzonego od stacji głównej analogicznie dodatki jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 35.

§ 37. A) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządony na tej samej posiadłości, gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie	6.000 mk.
„ dwóch połączeniach	8.000 „
„ trzech	10.000 „
„ więcej jak trzech połączeniach z centralą rocznie	12.000 „

B) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:
 przy jednym połączeniu z centralą rocznie 8.000 mk.
 • dwóch połączeniach " " 10.000 mk.
 • trzech " " 12.000 mk.
 • więcej jak trzech połączeniach z centralą 14.000 mk.

C) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą, przy jednym połączeniu z centralą rocznie 500 mk.
 przy dwóch połączeniach z centralą rocznie 700 mk.
 • trzech " " 900 mk.
 • więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenia z centralą rocznie 250 mk. więcej, t. j. 1150 mk. 1400 mk. i t. d.

D) Przy połączeniach między stacjami bocznymi, zwyczajnymi aparatami i bocznymi stacjami o szeregowym załączeniu za każdą boczną stację z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie . 800 mk.

E) Za przemianę bocznych stacji o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowym załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacji o szeregowym załączeniu, kosztu własne z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materiału budowlanego.

F) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże kosztu rzeczywiste.

G) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany rocznie 500 mk.

2. Inne urządzenia.

§ 38. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 36 lit. c) za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie 3.000 mk.
 w innym wypadku rocznie 6.000 mk.

§ 39. Oplata ryczałtowa za aparaty boczne, urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów:

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie 2.000 mk.
2. Za każdą inną boczną stację . 3.000 mk.

§ 40. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowymi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie 1000 mk.
2. Za przewód łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównymi lub bocznymi za każde pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 500 mk.

3. Za każdą szafkę łącznikową, przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe, należytość jak za stacje boczne wedle stawek § 36.

4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 km. od centrali za nadwyżkę długości przewodu mierzonego od stacji głównej, te same dodatki budowlane jak przy stacjach głównych według § 35.

5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdam wtyczkowymi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów, pobiera się za każdą szafkę łącznikową, przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe, należytość jak za boczną stację wedle stawek § 39.

§ 41. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktory, słuchawki), są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Oplata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie 500 mk.
 2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie 500 mk.
 3. Za drugi mikrofon rocznie 800 mk.
 4. Za każdy dodatkowy dzwonek Innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 800 mk.
 5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych, rocznie . 500 mk.
 6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki, rocznie . 500 mk.
- Za urządzenie dzwonekowe dołączone do tarcz spadkowych i za drugą słuchawkę nie pobiera się żadnych bieżących opłat.

Kosztu sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń wraz z dodatkowymi materiałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwoneków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych, muszą odpowiadać wymaganiom technicznym, przepisany przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należytość za każdy dzwonek wynosi rocznie 500 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych, jak zdjęcie i ponowne założenie przewodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo ziemnego i t. p. świadczenia płaci abonent rzeczywiste koszty.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe, nie objęte tym paragrafem, urządzenia ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów zależnie od wypadku, warunki dostarczenia tych urządzeń.

§ 42. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację (§ 36) oplata w tym wypadku wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 2.000 mk.
2. Przy stacjach bocznych, urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów . . 1.000 mk.

§ 43. Za używanie przewodów, których kosztu budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy więcej niż o 500 mk., pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 44. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich nabycia. Oprócz tego pokrywa abonent kosztu naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

- § 45. a) Należytość za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie 2.400 mk.
- b) Za zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych na żądanie abonenta za każdą stację główną lub boczną 2.500 mk.
- c) Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:
1. na słupach drewnianych za każdy kilometr rocznie 3.000 mk.
 2. na słupach żelaznych za każdy kilometr rocznie 8.000 mk.
- w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu na słupach umieszczonych.
3. za wynajęcie pojedynczej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 8.000 mk.
 4. za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 16.000 mk.

okręgami dąbrowskim a sosnowickim biegnie jak następuje: z punktu położonego na granicy województwa śląskiego w tym miejscu gdzie się schodzą granice nadań górniczych: „Hr. Renard” № 165 i „Maurycy” № 56 linja ta biegnie ku północy granicą pomiędzy nadaniami: Tow. Sosnowickiego i Hr. Renarda, obchodzi ku zachodowi północną granicę nadania „Fanny” № 162, idzie dalej ku północy wschodnią granicą nadania „Luiza” № 199, obchodzi ku zachodowi północną granicę tegoż nadania, idzie dalej na północ między nadaniem „Małobądź” № 209, a nadaniem „Środula” № 140 i biegnie wzdłuż wschodnich granic nadań „Nadzieja” № 210 i „Anna” № 211, następnie okrąża od zachodu i północy nadanie „Aurora” № 834, idzie granicą nadań „Gzichów” № 212, „Inocenty” № 213 i „Aniela” № 214 i trzymając się tej granicy biegnie korytem rzeki Przemszy Czarnej do punktu, w którym stykają się nadania „Alma” № 245, „Aniela” № 214 i „Ka-